

GLASILO GIBRANJA
VERA IN LUČ
JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER 2023
LETO XXXIX

LUČKA 196

DRAGILU KARJI,

nekoliko kasneje kot obi ajno je pred vami prva Lu ka letošnjega lu karskega leta. Pomembni dogodki so potekali septembra in kasni prav zato, da boste seznanjeni z njimi.

Najprej je bilo veliko slavje 40 letnice slovenske “Lu ke”, ko smo se zbrali v res velikem številu na Brezjah. Sledilo je romanje v Rim k papežu Fran išku, kjer so se skupaj s hrvaškimi lu karji nekateri lani naše Vere in lu i udeležili sinodalnega molitvenega sre anja. Od tam so nam prinesli blagoslov svetega o eta.

Nato je potekala formacija v Sti ni. Tam smo se družini Mlinari po štirih letih vodenja naše slovenske barke Vil zahvalili za neutrudno delo. Prav tako smo na volitvah zaploskali in se zahvalili **MARUŠI HORVAT** za njen DA kot voditeljici province v naslednjem mandatu. Želimo ji Božjega blagoslova pri njenem delu in jo podprimo z molitvijo ter našim dejavnim sodelovanjem.

Na naslovnici pa so tri (po stažu) najstarejše lu ke iz Maribora z mamami, ki so na žalost že vse tri vdove. **Marija, Boštjan** in **Andrej ek** so bili pred 40 leti tisti, ki so pri njihovih starših vzbudili upanje in željo, da bodo lahko tudi njim omogo ili duhovno oskrbo, eprav se spopadajo z motnjo v razvoju. O njihovih prvih korakih v Vil lahko preberete na 106. strani našega lu karskega zbornika.

Bogata Lu ka v fotografijah in besedi vas naj razveseljuje in vam krajša vse daljše ve ere, ki prihajajo.

Prisr en pozdrav!
Danica

P.S. Tudi tako se pripelje Lu ka med vas :),
Joža je vedno pripravljen .

DRAGI VSI PRIVERI IN LU I, NAŠEM GIBANJU!

Božja stvaritev je to naše gibanje, kajne da? 😊 Doživljamo lepe trenutke v njem. Mnogi ste tudi letos bili na duhovno po itniškem tednu. Za Portorož, kjer sem bil že ve poletij, lahko re em, da deževalo ni kaj dosti, lilo pa precej. A je bilo vseeno lepo. Doživeli smo velik dan na našem romanju pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Odslej nam bo Marija še bliže. Tako dolge svete maše pa še ne, kajne da? Tega smo zmožni samo lu karji. 😊 V zraku je bila ena velika radost. Hvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali v tej udoviti duhovni dogodivš ini, tako reko hvala vsem. Rad bi se iskreno opravi il skupini Vere in lu i iz Šentjurja, ki sem vam skrajšal oživljanje evangelija. Še danes imam slabo vest. Vsi ste se zelo potrudili.

Pred kratkim smo se z nekaj lu kami, mlajšimi od trideset let, skupaj z Vero in lu iz Hrvaške udeležili sinodalnega sre anja in molitve pri papežu Fran išku na trgu svetega Petra v Rimu. Hvala vsem, ki ste se odzvali na vabilo. Skoraj smo zapolnili vsa rezervirana mesta na avtobusu.

Papež je na to sre anje povabil razli na gibanja in predstavnike razli nih krš anskih Cerква. Bili so tam patriarhi, protestantski voditelji in voditeljice. In veste kaj se je zgodilo? Naše gibanje Vera in lu je pri tej udoviti molitvi, ki je trajala ve ur, imelo veli astno oživljanje evangelija. Zgodba je bila o usmiljenem samarijanu, ki je pomagal loveku, ki je padel med razbojnike. Usmilil se ga je, ga obvezal in peljal do gostiš a, kjer je pla al, da so lepo poskrbeli zanj. Pojdi in tudi ti tako stori, je zgodbo zaklju il Jezus. Lu karji smo bili

isto blizu v prvih vrstah. Samo petdeset metrov stran od papeža. Zelo so nas po astili in vesoljna Cerkev je vsem pokazala, da ra unajo na nas, lu karje. Kar trikrat smo sodelovali v programu. Nosili smo evangeljsko knjigo, oživljali evangelij in razprostrli velikansko modro platno, ki je predstavljalo vetje Svetega Duha. No, e Cerkev v Rimu ra una na nas, nam naj bo to tudi znamenje, da Cerkev v Sloveniji ra una na nas. e bo Cerkev še bolj lu karska, bo še bolj Jezusova. Zato bodimo res vsi skupaj Jezusovi!

Ko bodo tele vrstice v tvojih rokah, bo letošnja volilna formacija v Sti ni že za nami. Verjamem, da nam bo vetje Svetega Duha podarilo prenovljeno vodstvo naše Slovenske Vere in lu i. Tudi sam se že dlje asa sprašujem. Kdaj pride moj as, da se poslovim in prepustim mesto narodnega duhovnega asistenta drugemu duhovniku? Prosite prosim tudi zame in za mojega naslednika. Hvala vam. udoviti ste.

Damijan, Kristina, Klara in Ana Mlinari , hvala da ste tako intenzivno podarili ta vaša štiri leta lu karjem v Sloveniji in še ez. Bog naj ne pozabi nobenega vašega dobrega dela, besede in misli. Pa tudi Petri Nabergoj ob estitki za njeno etrto materinstvo, hvala za njen trud za južno Primorsko, Kaji Polak za Dolenjsko regijo in Kristini Kova za zahodno Štajersko. Opravili ste veliko delo. Bog vam povrni v nebesih in na zemlji!

Božjega blagoslova v novem lu karskem letu vam vsem želim!

Br. Jurij Štravs, narodni duhovni asistent Vere in lu i

DRAGILU KARJI!

Prvi pišem tale uvodnik, kot sveže izvoljena, en teden stara provincialna koordinatorica. Prevzemam evlje od Kristine in Damijana Mlinari a, in oh, kako veliki evlji so to! Ne vem, e jih lahko zapolnim, moja noga definitivno ni tako velika (mogo e bom morala najprej vanje natla it malo asopisnega papirja, preden jih bom lahko obula 😊).

Skratka, Kristina in Damijan, iz srca vama hvala za vso predanost in ljubezen pri vodenju Vere in lu i v zadnjih štirih letih. Po vajini zaslugi Vera in lu še živi, korona virus ni upihnil te lu ke, ki gori v vseh naših srcih. Bog vaju blagoslavlja na vseh vajinih poteh!

Jaz pa, dragi lu karji, se vam priporo am v molitev. Iskreno vam priznam, da me je strah... bom zmogla vodit to barko dalje? Bom imela dovolj poguma, da se spoprime z morebitnimi težavami? Bom imela dovolj vztrajnosti, da vam podarim toliko truda in ljubezni, kot si zaslužite? Vsa ta vprašanja se sprehajajo po moji glavi, že odkar sem bila nominirana, ampak utim, da me Gospod želi tu, na tem mestu, med vami.

”Gospod zida hišo, ti samo cegle nosi” je moto, ki me vodi v Veri in lu i že kar nekaj let (tisti, ki me poznate iz Kan evcev, ste me to tudi že slišali re i 😊), in nameravam vztrajati pri njem. Sprejela sem ta novi izziv, za naše Lu ke. Povabim vas, da skupaj z menoj nosite “cegle”. Morda nam v naslednjih štirih letih uspe zgraditi novo graš ino.

Hvala vam za to priložnost, rada vas imam.

Slavje vere, slavje lu i!

Maruša

ROMANJE K PAPEŽU FRAN IŠKU V RIM

Letos je za našo družino posebej milostno, saj nam je bilo dano, da smo se z našo lu ko Sabino kar trikrat udeležili romanja z gibanjem Vera in lu . Najprej v Lurd, potem na Brezje, sedaj pa še v Rim. Hvaležna sem družini Mlinari , ki nas je povabila, spremljala, bodrila in nam pomagala, da je naša lu ka Sabina tudi to romanje lepo doživljala.

Pridružili smo se hrvaškim lu karjem, ki so nas povabili, da smo se z njihovim posebno lepim rde im avtobusom, ki je imel dvigalo za

vozi ke in tudi toaletni prostor, skupaj peljali k papežu.

Šofer avtobusa je bil duhovnik, sicer je imel tudi nadomestnega šoferja. Slovencev nas je bilo 21 in po utili smo se zelo lepo sprejeti.

Skupaj smo zapeli pesem O ezdruži nas.

Med potjo smo prepevali ob spremljavi kitar in se veliko pogovarjali. Pozno zve er smo prispeli v mesto Verona, kjer smo v domu duhovnosti preno ili. Zjutraj smo v domu v kapeli imeli sveto mašo.

Za duhovno vodstvo so poskrbeli naš lu karski brat Jurij Štraus, poljska sestra in prijateljica Agnješka in dva hrvaška duhovnika. Po zajtrku smo pot nadaljevali proti Rimu. V avtobusu je bilo ves as zelo živahno, saj smo prepevali, molili, se spoznavali in tudi humor je bil dobrodošel. Sestrici Klara in Ana Mlinari sta skrbeli, da niso bili naši želod ki prazni, saj sta nas "zasipali" s pecivom, ki smo ga romarke prinesle s seboj.

Popoldan smo kon no prispeli v Rim. Razdelili smo se v dve skupini, saj smo imeli preno iš a na dveh lokacijah. Pozno

popoldan smo si šli ogledat areno in razvaline starega mesta. Spotoma smo opazovali ulične godce, ki so z različnimi instrumenti zabavali mimoidoče turiste. Nekaj trenutkov smo jih opazovali, nato smo se skupaj z lučkami zavrtili v ples. Opazovala sem lučke, ki so žarele od veselja in sreče in so kljub utrujenosti prenašale na nas iskren nasmeh in nepopisno voljo do življenja.

Naslednji dan je bila sobota in veselili smo se, ker bomo lahko od blizu prvi videli papeža Frančiška. Po sveti maši in zajtrku smo krenili do bazilike 12 apostolov, kjer smo se skupaj s članami gibanja Vera in luč iz Hrvaške, Albanije, Cipra, skratka evropskih provinc, udeležili delavnice, ki jo je pripravila Vera in luč iz Rima. Iz papirnatih kovčkov v obliki prstov na roki smo vsak s svojo besedo ali sliko napisali na papirček in tako povezali v besedo DIVERSITY, kar pomeni RAZNOLIKOST. Naše razlike in pomanjkljivosti nas povezujejo in združujejo na poti k nebeškemu Očetju. V baziliki smo peli pesem Družinica v vseh jezikih. V mislih smo se spomnili vseh lučk, ki jih ni bilo z nami. V petju Laudate Dominum in molitvi ste bili z nami povezani prav vsi.

Po kosilu smo šli peš na Trg svetega Petra v Vatikan, kjer smo se srečali s celjskim škofom Maksimilijanom Matjažem, ki je pozdravil naše lučke karje. Naša lučka Matej Šolinc in njegov spremljevalec Damijan Mlinari sta zastopala slovensko Vero in luč.

Pred zaključkom molitve s papežem Frančiškom so v procesiji sodelovale tudi lučke, saj je hrvaška lučka s spremljevalcem nosila Sveto pismo. To je bil glavni dogodek, zaradi katerega smo romali v Vatikan in Rim.

Skupaj s papežem smo za eli moliti in peti pred vso vesoljno cerkvijo. Sveti o e je vodil ekumensko molitveno bdenje z naslovom SKUPAJ - sre anje Božjega ljudstva. To je bila ekumenska molitvena vigiliya pred za etkom sinode.

To so bili nepopisni ob utki, ki se jih z besedo ne da opisati. Da smo videli in slišali papeža Fran iška od blizu, je milost, ki nam je bila dana od Boga.

Ve er se je nagibal v no in poiskali smo najbližjo picerijo ter se najedli pice in špagetov. Kljub utrujenosti in pozni uri smo si spotoma ogledali še nekaj znamenitosti Rima.

Naslednji dan je bila nedelja in sledila je zadnja sveta maša v Rimu. Razlegalo se je petje in zvoki kitar so nas preplavili z veseljem in zahvalo Najvišjemu.

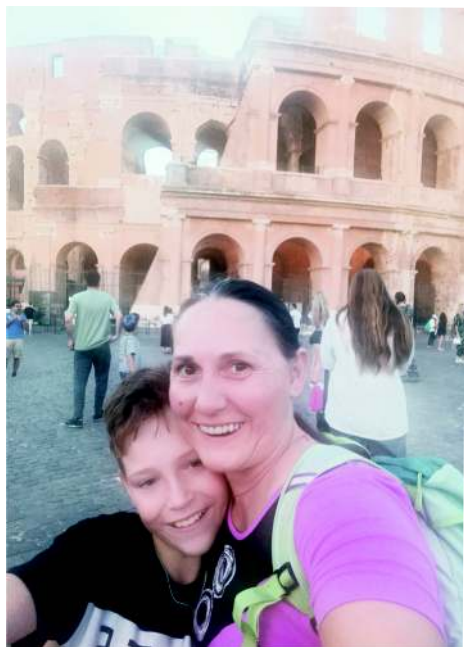
Po zajtrku smo se s pesmijo zahvalili še naši gospodinji in se poslovili iz ve nega mesta. Odpeljali smo se proti naši domovini polni udovitih spominov.

Moji ob utki hvaležnosti gredo k O etu in Sinu in Svetemu Duhu. Posebna zahvala gre provincialnima koordinatorjema Kristini in Damjanu ter njunima h erkama, Klari in Ani, za vso skrb in vodenje ter za udovito petje, kitaristu Damijanu pa še za odli no spremljavo. Vsakemu romarju posebej se zahvaljujem za prijaznost, so utje, potrpežljivost, dobrohotnost, sprejetost in za vsak trenutek, ki sem ga smela deliti z vami. Skratka, udovito, enkratno in neponovljivo je bilo romati z vami vsemi.

Slavje vere, slavje lu i!

Anica Lavren i , Sabinina mama
Vil rni Vrh

FORMACIJA SLOVENSKE VERE IN LU I 2023

Kristina in Damijan,
Bog vama povni za štiri
bogata leta vodenja slovenske
barke Vere in luči!

Maruša,
nova provincialna voditeljica!
Mir in dobro in veliko blagoslova!

STI NAPOSTI NI

Tokrat sva se letne formacije v Sti ni udeležili drugi . Tako kot lani je bilo tudi letošnje sre anje posebno doživetje, še posebej, ker smo v okviru programa izpeljali volitve za novega provincialnega koordinatorja. Posebno nadgradnjo sre anja je pomenil obisk in nastop gospe Angele, ki se naju je, tako kot vse ostale, še posebej dotaknila z izjemno, globoko v srcu doživeto dramatizacijo zgodbe o Petri. Mnogi med nami smo se poistovetili s Petro in svojim strahovom dali ime. Priznanje, da nas je strah, pomeni korak naprej v bitki z ne im, kar nas hromi.

Posebno doživetje so bile tudi nedeljske delavnice, ko smo v majhnih skupinah obujali spomine ne skupaj doživete trenutke (Lurd, Brezje, letovanja) in predebatirali potek aktualne formacije.

udovita priložnost, da lahko spregovori vsak, tudi tisti, ki v veliki skupini za to ne zbere poguma.

Hvaležni za vse, kar smo skupaj doživeli, bi se radi zahvalili vsem, ki so to sre anje napravili tako bogato in posebno. Besede, pogledi, pesem, smeh, razmišljanja, skrb za teko o organizacijo, naša to nost, dobro razpoloženje, trenutki tišine in intimni pogovori z Bogom, naša spominjanja, preprostost in isto asno izjemna veli astnost dogajanja, iskrivo in poglobljeno bogoslužje, ki nas je s svojo udovito preprostostjo nagovarjalo ob slehernem sre anju pred oltarjem, za kar gre zahvala našemu duhovnemu voditelju, bratu Juriju.

Vse naštetu in še marsikaj drugega se je zlilo v bogato, polno in ve plastno izkušnjo. Spoznali smo globlji pomen besedne zveze "dajem se na razpolago" kar pomeni: "Tukaj sem, za vse vas, in le skupaj z vami mi bo uspelo stopati po pravi poti proti cilju".

Veliko poguma, iskrene ljubezni do naših LU K in globoke vere v Božjo pomo je potrebno za tak korak.

Vera in Eda, Goriška VIL

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN NA POHORJU
23. DO 29.7.2023

Dragi prijatelji, starši, lučkarji -
Vsi, ki smo skupaj preživeli ta bogat
duhovni teden.

Da, preživeli smo najbogatejši teden
v živa letu v skupnosti družine Vere in
Luči. V tej skupnosti prebiva del našega
sreča. Vstopili smo v svoje duše, jih razprnili
pred našega gospoda si podelili izkušnje,
veselje in tudi bolečino. Ob g. portu harku
smo se globlje vstopili v božjo bližino, se bolj
spoznavali kakšno zaupanje nam je izkazal bog,
da nam je zavzjel te božje otroke. Življenje je
kot knjiga. Nekatera poglavja so žalostna,
nekatera srečna, druga zopet razburljiva. Ampak,
če ne obrneš strani, nikoli ne boš izvedel, kaj
lina naslednje poglavje zate. Tudi mi tega nisimo
vedeli. Zato moramo vedno pogumno obracati
nove liste, saj nikoli ne veš kaj te čaka in kaj
balko zamudiš. Ni ljubezen to kar vidiš, ljubezen
je To, kar čuti tvoje srce. Ni pa se danes s
hvalečnostjo obročamo v te duš, ki smo jih skupaj
gradili na Pohorju. Hvaležni smo bogu za
vse duhovniške vse prijatelje - za vse, ki
darujejo svoj čas, da je lučkam in vsem
nam tako lepo in srčno minil ta teden.
Vse je treba deliti v življenju, od veselja
do žalosti, od solze do smeha, od iskanja

do najdenja. Nekdo, ki je imel zlomljeno srce, bo z drugimi delal lepo, saj ve kako boli in si želi, da tega ne bi občutil nikče več. V vsakem preizkušenelem človeku pa je še mnogo več ljubezni. In kako izgleda ljubezen? Tvoj roke, s katerimi pomaga drugim. Tvoja noga, s katerimi pobiti k slabotnim in pomoči potrebnim. Tvoja oči, s katerimi vidi stisko in pomagati je. Tvoja ušesa, s katerimi prisluhne vzdihom in bolečinam ljudi. Tako izgleda ljubezen. Hvala - Hvala vsem, ki to ljubezen imate in ste jo delili z nami in jo delite v življenju. Še posebej tebi drage voditeljica TEA za vse kar si skrbno načrtovala s svojimi prijatelji. Hvala vsem in vsakemu posebej. In hvala kuharju Janužu, ki nam je s svojimi kuharskimi veščinami razveseljeval vse obroke. Hvala in še enkrat hvala

Hvaležni starši

DPTNA POHORJU

Razmišljam o mojem obisku v Dominikovem domu na Pohorju, kjer je letovala skupina lu karjev.

Bilo je slabo vreme, ampak sprejem je bil udovit, toliko veselja v vaših o eh. Skupaj smo bili na delu delavnice, pa pri maši in po dobrem kosilu smo še naprej uživali v bližini drug drugega. Neprecenljiv dar, zaradi katerega se sple a tudi v viharju in podrtih drevesih na cesti priti na Pohorje. Jaz sem se vrnil domov, vi pa ste uživali še nekaj dni v vseh dobrotah, ki jih nudijo DPT.

Hvala vam, dragi lu karji, za lepo doživetje.

Jože on , Magdalenska skupina MB

Dragi lučkarji!!!

Letos smo se udeležili letovanja na Pohorju tako kot prejšnja leta. Letošnja tema je bil Samuel. Rada sem pripravljala stvari za udeležence letovanja. Sprehajala sem tudi dva živahna kučka, Libi in Prema. Šla sem k sv. spovedi, sodelovala sem v igri in stregla pri obrokih. Zvedela pa sem se se največ družila z lučkami. Pomagala sem tudi popravljanju. Na koncu letovanja sem se težko poslovila od vseh lučkarjev. Ampak obljubila sem, da se naslednje leto spet vidimo!

Klara Minarič

VKAN EVCIH

Po letovanju v Kan evcih mnogi hrepenijo celo leto, potem pa je še dolgo predmet naših pogovorov.

Letos se nas je zbralo okrog sedemdeset, veliko je bilo mladih navdušenih prijateljev in mnogi s svojimi glasbili. Tako smo svete maše z vsemi uvodi, oživljanjem, pri evanjem, lepo glasbo in prepevanjem obhajali zares doživeto. Vsak dan smo imeli svoj program, posebno dopoldnevi so bili polni. Popoldne pa so se lu ke s prijatelji šle dvakrat kopat, v torek smo imeli taborni ogenj kar v dvorani zaradi neurja, sreda je bila duhovno obarvana s sveto spovedjo in maziljenjem. V etrek pa smo romali v Markovce, kjer smo imeli piknik, v petek nas je obiskal g škof dr. Peter Štumpf.

Po budnici in zajtrku sta nas zabavala Tine in Bine, brat Stane Bešter je imel vsako dopoldne udovit nagovor pod skupnim naslovom Tukaj sem, Gospod. Sledili pa so si po dnevih Bog nas zbira, nas pošilja, nas posluš a, nas kli e, nam odpuš a, nas najde, nas blagoslavlja in Bog nas pošilja. Po nagovoru so imele lu ke s prijatelji delavnice, starši z bratom Stanetom pa smo se zbrali k pogovoru. Kdor je želel, je lahko dan za el s skupnimi hvalnicami. Lepo je bilo po vsaki ve erji akati na pošto, saj smo navdušeno in zvslo ljubeznijo pisali pisemca drug drugemu.

Posebej zanimivi in lepi so bili ve eri med 20. in 22. uro. V etrtek smo imeli v tem asu modno revijo in se sprehodili po rde i preprogi, potem pa glasbeni koncert vnukov Anice Se nik. Ta ve er je bil zares udovit, prav tako petkov ve er z naslovom Kan evci imajo talent – pokaži kaj znaš.

Vem, da bomo letošnje Kan evce še dolgo nosili v srcu in s hvaležnostjo in v molitvii mislili na vse številne mlade, ki so nam lepšali skupne dni. Posebna zahvala pa gre ge. Anici, Maruši, Veroniki in br. Stanetu.

S. Majda, Mengeška skupina

KAN EVCI

V nedeljo smo prišli v Kan evce na duhovno po itniški teden. Vodil ga je br. Stane, ki tam živi. Za eli smo z mašo in potem smo imeli spoznavni ve er. Nekatero sem spoznal na novo, nekaj obrazov pa je bilo starih prijateljev, vesel sem bil, ko sem zagledal Marušo, Veroniko in Anico Se nik. Pa drugih sem bil tudi vesel.

Imeli smo zelo zanimiv taborni ogenj s sve kami zaradi vremena, ki se je kon al s plesom. Imeli smo Bineta in Tineta, ki sta nam veliko povedala o Samuelu, vsak dan je bil novi gost, ki je povedal kaj novega.

Prišel je tudi naš škof Štumpf in imel zelo lepo mašo. Jaz sem mu dal darilo v imenu vseh lučk. Stisnil mi je roko, kar ne bom nikoli pozabil.

Bili smo na romanju v Markovcih, imeli smo tudi piknik, potem pa smo se šli nekateri kopat v bazen v Mursko Soboto. Bili smo pri jezeru, imeli smo tudi adoracijo, da ne pozabim, imeli smo sveto spoved in smo dobili nova oblačila. Obiskal nas je brat Jurij, ki mi je zelo polepšal dan. Imeli smo glasbeni večer in pa pokaži kaj znaš. Jaz sem nastopal v ansamblu Drageca Klavžarja, imeli smo Sašo in Luko s trobento, jaz sem igral pa harmoniko. Bilo je veliko lepih nastopov, imam zelo lepe spomine. Naslov je bil Tukaj sem, Gospod.

Prav vsem, ki jih nisem omenil, še enkrat hvala.

Klavžar Drago

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V SOČI OD 6.8. DO 12.8.2023

TUKAJSEM, GOSPODI!

Ta stavek, ki ga je izrekel prerok Samuel, je bil vodilo letošnjih letovanj po razlikih krajih v Sloveniji, med drugim tudi v Soči, katerega sem se udeležil in ga bom po posameznih dnevih na kratko opisal.

NEDELJA: Bog nas zbira – zbral nas je 33. Do 17h smo morali biti v župnišču v Soči. Še dobro se nismo namestili po sobah, nas je že doletelo prvovrstno presenečenje. Na cesti se je zrušila starodavna lipa. Hvala Bogu, da ni bilo nobenega avtomobila takrat skozi vas in nobenega od nas po itnikarjev blizu. Vse se je srečno izteklo. Brat Gregor in Vida Trošt sta usmerjala promet, vsak na eni strani ceste.

Duhovno po itniški teden je vodila Kristina Anžel s pomočniki. Za duhovno plat sta skrbela vodja g. Janez Avsenik, župnik na Igu in njegov pomočnik g. Gašper Lipušek, župnik v Dutovljah na Krasu. Med mašo nas je g. Janez lepo nagovoril v stilu praznika Jezusove spremenitve na gori. Rekel je, da je lepo, da smo tukaj in da nas je Jezus zbral na gori v Soči. Po maši je bila večerja. Po večerji pa je sledilo spoznavanje.

PONEDELJEK: Bog nas posluša – dan smo začeli z hvalnicami ob 7h, sledilo je bujenje ob 7.30, nato ob 7.45 telovadba, ki so jo vodili otroci, ob 8h zajtrk. Za vsak obrok je sodelovala ena skupina, ena pa

cel dan skrbela za isto o v hiši. Ob 9h je bil za etek dnevne teme. Vsak dan smo po koš kih razmišljali o življenju preroka Samuela. In vsak dan je bil nekdo s Tinetom in Binetom na obisku. Polona Puc je bila Bine, Sonja Simoni Puc pa Tine. Prvi dan je prišla na obisk njegova mama Ana, ki je predstavila, kako dolgo nista z možem mogla imeti otrok. Po tej predstavitvi smo odšli v skupine, bile so štiri, da smo se pomenili ob vprašanjih in se pripravili na sveto mašo. Vsaka skupina je imela svoj del maše: uvod in berilo, oživljanje berila ali evangelija, uvod v O e naš in pozdrav miru. Okoli 10.30 je bila malica in ob 11h delavnice, v katerih smo izdelovali iz slanega testa križ, ki pomeni krš anski simbol za vero, srce, krš anski simbol za ljubezen in sidro, simbol za upanje.

TOREK: Bog nas kli e – ta dan je bil urnik isti. V katehezi se je Tinetu in Binetu pridružil duhovnik Helij, ki ga je igral gospod Gašper. Spet smo šli potem v skupine, da smo odgovarjali na vprašanja in se pripravili na mašo. Po malici smo barvali zvon ke. Te smo naredili iz obi ajnih lon kov za rože. Skozi luknjo smo dali špago in na njo obesili kemebelj iz das mase. Med tem se nam je za tri dni pridružil gospod Janez Kržišnik, ki je pripeljal tudi tombolo. Po maši in kosilu smo imeli siesto in sprehod.

SREDA: Bog nam odpušča – to je bil zame najlepši dan tega tedna v Soči. Cel dan sama tišina, spokojnost in mir. Za večer smo dan kot običajno. Pri zajtrku se nam je pridružil gospod Janez Kržišnik, ki je tudi bil na razpolago za sveto spoved. Med katehezo je prišel na obisk s Tineto in Bineto Samuel, ki ga je igrala moja malenkost. Zelo sem se uživel v to vlogo in mi je bilo lepo. Pripravili smo se tudi na mašo. Gospod Slavko Rebec je za vsakega udeleženca prinesel eno okoladico Kinder delice, ki smo jo pojedli po kosilu. Po kosilu je bila siesta ali sprehod. Ob 16h je sledil najlepši del dneva – umivanje nog, kot pri zadnji večerji. Pred procesijo nas je prišel spet pogledat gospod Kržišnik Janez. Po večerki je, da smo za večer procesijo. Procesijo je vodil gospod Gašper z bratom Gregorjem. Bile so tri postaje, kot je odlomkov v Janezovem evangeliju v 15. poglavju in sicer o izgubljeni ovci, o izgubljeni dražini in o izgubljenem sinu. Ko smo prišli v cerkev, smo imeli zaključek pred Najsvetejšim.

ETRTEK: Bog nas najde – vse je bilo kot ostale dni. Pri katehezi se je Tineta in Bineta ponovno pridružila moja malenkost, ki je igrala Samuela. Spet se nam je že za zajtrk pridružil gospod Kržišnik Janez, s katerim smo odšli na romanje v Lepeno. Med potjo pa smo iskali skriti zaklad. Tam nam je razložil razstavo o drugi svetovni vojni in kaj je hotel gospod Ipavec Avgust s tem povedati svetu.

Imeli smo tudi mašo, pri kateri je bil Kržišnik zraven. V Lepeni je naša prva skupina imela oživljanje evangelija in jaz sem oživil Natanaela, ki ga je Filip dobil pod drevesom in ga predstavil Jezusu. Pred mašo smo še dobili maj ke z letošnjim logotipom. Po maši smo imeli še piknik, za katerega je poskrbel brat naše super kuharice Danice, Darko. On pe e tudi za naš zaklju ni piknik. Bilo je vse fino pripravljeno in smo uživali.

PETEK: Bog nas blagoslavlja – dan je bil nekaj posebnega. Bil je prazni en dan, ki se je prevesil v še bolj prazni en ve er. Dan smo za eli kot obi ajno. Za katehezo se je Tinetu in Binetu pridružil kralj Savel, ki ga je igral naš fejest fant Žiga, ki smo mu lahko že marsikaj zaupali. Drugo leto gre k sveti birmi. Po predstavitvi smo šli v skupine in se tudi pripravljali na mašo. Po malici smo imeli barvanje pe enih izdelkov od ponedeljka, sledilo je kosilo in popoldne okraševanje verande. Dopoldne smo že izdelovali rože, v katere smo dali ploš ice z svojim imenom, popoldne pa smo napihovali balone in izdelovali pogrinjke, v katere smo dali pribor. Ob 18h je bila sveta maša, za katero se nam je pridružil lu karski škof msgr. dr. Anton Jamnik. Lepo nas je nagovoril in spraševal.

SOBOTA: Bog nas pošilja – to je bil zadnji dan in slovo od So e. Dan smo za eli kot obi ajno. Pri katehezi sta bila samo Tine in Bine brez gosta. Po koncu razmišljanja smo odšli po skupinah, da smo strnili

vtise celega tedna in se pripravili na mašo. Bilo je lepo, za kar se je potrebno zahvaliti voditeljici Kristini Anželj, duhovnima voditeljema g. Janezu Avseniku in g. Gašperju Lipuš ku ter g. Janezu Kržišniku, kuharicam Danici in Tamari, nepogrešljivemu hišniku bratu Gregorju, vse prijateljsem in lu kam, ki smo bili tam. Bilo je lepo in se vidimo spet drugo leto.

David Raspor, Vipavska skupina

DPTSO A

Duhovno počitniškega tedna v Soči sta se letos iz skupine **Vil Sti na** udeležili lučki **Ana in Sara M.** v spremstvu prijateljice **Milene.**

V Soči sta Ana in Sara postali še veji prijateljici. Na poti domov sta bili nerazdružljivi, ves čas nasmejani in v objemu. Del njunega dialoga:

Ana: "Moja moja, moja moja, moja moja... rada te imam, Sara."

Sara: "Rada te imam."

Ana: "Kaj?"

Sara: "Rada te imam."

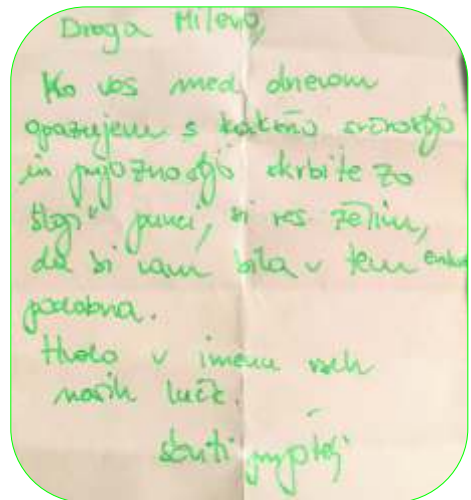
Ana: "Še enkrat. Rada te imam tudi jaz. Moja moja Sara. isto nežna sem s tabo... Midve sva prijateljici. Najboljši prijateljici."

Ena sama ljubezen.

Na DPT je v navadi, da si udeleženci med seboj izmenjujejo pisma kot skriti prijatelji.

Naši lučki karski prijateljici Mileni, ki je spremljala lučki Ano in Saro, je skriti prijatelj napisal udovito pismo:

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V PORTOROŽU
OD 27.8. DO 1.9.2023

LETOVANJE V PORTOROŽU

Bili smo na letovanju v Portorožu. Šli smo v nedeljo z vlakom, prestopiti smo morali v Diva i na avtobus do Kopra. Nato smo morali v Kopru na drugi avtobus do Portoroža. Šli smo na pijačo, ker smo se lahko nastanili komaj ob 16. uri.

Prve dni v tednu smo imeli slabo vreme.

Imeli smo delavnice, druženje v skupinah, kjer smo izdelali vrečke in izdelke iz gline. Imeli smo dobrega kuharja in kuharico, ki sta poskrbela za zelo dobre obroke. Odšli smo tudi na ladjico in se peljali do Izole. V Izoli smo imeli sv. mašo in nato smo se odpravili nazaj na ladjico, ker smo dobili malico na ladjici in nato smo se odpravili nazaj proti Portorožu.

En dan nam je dal Bog dve uri lepo vreme, da smo lahko odšli v kavarno Cacao v Portorožu na tortice in sladoled. Imeli smo tudi Portorož ima talent, nastopali smo z različnimi plesi in petjem, imeli smo tudi dva harmonikarja, ki sta nas ob slabem vremenu zabavala, da smo plesali in peli. Vsak dan smo imeli sv. mašo.

Šli smo na sprehod in si ogledovali stojnice, en dan smo se odpravili na pijačo ob obali. Zadnji dan smo se izdali skriteму prijatelju in si dali majhna darila. Skriteму prijatelju smo vsak dan dali kakšno pismo v kuverto.

Zadnji dan smo se poslovili in se odpravili domov in rekli, da upamo, da se drugo leto spet vidimo.

Tjaša Aler,
Poljanska skupina

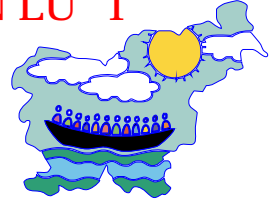

PRAZNOVANJE 40. ROJSTNEGA DNE SLOVENSKE VERA IN LUČI

Dragi O e,

zahvaljujemo se ti za mo Tvoje ljubezni, ki je v asu velikono nega tridnevja leta 1971 vzplamtela v Lurdu, kjer se je zbralo 15.000 romarjev, od tega 3.000 oseb s posebnimi potrebami. Spoznanje, da imajo vsi ljudje, tudi ljudje s posebnimi potrebami ali motnjo v razvoju, pravico, da so ljubljene, sprejeti in spoštovani, je rodilo idejo o nastanku gibanja Vera in luč, ki je danes prisotno po vsem svetu.

Hvala Ti za ljubezen, mo in srčno dobroto ljudi, ki so se pod okriljem p. Jožeta Mihel i a pred štiridesetimi leti prvi sre ali v Dravljah skupaj s štirinajstimi lučkami. To je bilo rojstvo slovenske Vere in luči.

Hvala ti za vse ljudi dobre volje in odprtih src, ki se danes sre ujejo v skupinah širom naše domovine. Njihovo vodilo so Jezusove besede: "Pridi! Ostani! Pojdi!" K skupnemu omizju so povabljeni vsi, ki želijo po Jezusovem zgledu pomagati pomo i potrebnim. Kljub težavam na skupni poti moramo vztrajati, se u iti sprejemanja druga nosti in edinstvenosti in OSTATI. Po svetu moramo hoditi kot znanilci miru, ljubezni, prijateljstva, sprejetosti in odprtosti.

Dragi O e!

Hvala, ker si nas ob tem udovitem praznovanju 40. obletnice slovenskega gibanja Vere in luči združil v tako velikem številu, da se lahko v duhu objamemo in skupaj poklonimo Tvoji dobroti.

Eda Pe enko, Goriška Vil

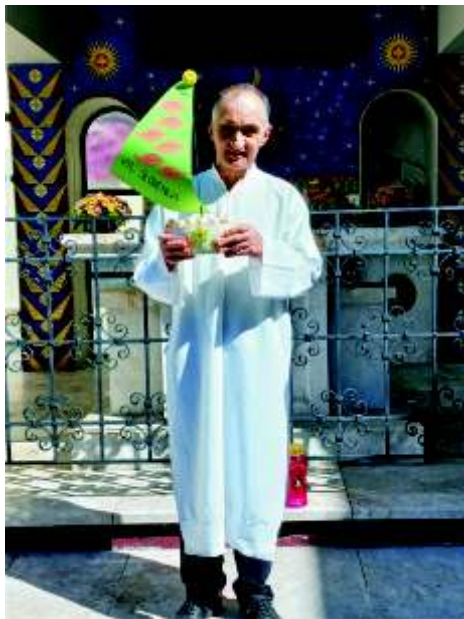

ROMANJENA BREZJE

Skupina **Vil Sti na** se je 2. 9. 2023 romanja na Brezje udeležila v velikem številu. V ospredju so bile naše lu ke.

Lu ka Ivan je v ministrantski obleki v procesiji nosil olni ek z napisom vseh slovenskih regij na jadru.

Lu ka Sara G. v družbi lu k Ivana in Jožeta.

Prihod procesije, sodeloval je tudi duhovni vodja naše skupine opat p. Janez Novak.

Prihod procesije,
naš zastavonoša Jože
v spremstvu Anice.

Lu ka Olga je našo skupino na
lu karskem festivalu predstavila
s svojo dolgo molitvico.

Pri oživljanju evangelija je
sodelovala lu ka Sara M.

Iz naših grl je
zadonela Pesem
vesela, lu ke pa
so zaklju ile
nastop
s svojimi
ropotuljami.

NEKAJ VTISOV STARŠEV LUČ K

Maja, mama lu ke Naceta: “Mi smo bili navdušeni nad pozitivno energijo, ki je utripala na prireditvi; vsi smo bili kot eno, povezani v so utju in sprejemanju. Bogu hvala za vse organizatorje in koordinatorje prireditve ter vodje skupin, res ste se potrudili in se še vedno sr no trudite povezovati lu karje ter ohranjati njihovo dobro voljo in zaupanje v svetlo prihodnost. Hvala!”

Barbara, mama lu ke Ane: “Res je bilo lepo. Hvala vsem, ki ste prispevali, da smo lahko prisostvovali in sodelovali.”

Marinka, mama lu ke Janija M.: “Res je bilo lepo, doživeto praznovanje.”

Ljuba, mama lu ke Janija, ki nas je spremljala od doma: “Kako lepo, udovito ste se imeli! Lepo, res lepo! Blagoslovljeni lu karji – lu karski romarji!”

VilSti na

ROMANJENA BREZJE

Komaj sem čakala, da grem na romanje. Bila je sobota. Vstati sem morala zgodaj. Peljal nas je topler. Naš duhovni vodja Jože nam je zjutraj dal blagoslov, da bi srečno prispeli na Brezje.

Ko smo prišli na Brezje, nas je čakalo veliko prijateljev. Nekaj sem jih že poznala, nekaj pa tudi ne. Med njimi je bil tudi brat Jurij Štravs. Najprej je bila procesija, nato je bila sveta maša. Bile so tudi stojnice. Tam so prodajali različne stvari. Naredili smo tudi nekaj posnetkov, da jih bomo imeli za spomin. Jaz sem imela karto I, tako, da je nastal stavek. Imeli smo se lepo. Bilo nas je kar veliko. Želim si še veliko takšnih srečanj, saj tam spoznaš še veliko prijateljev. Sveto mašo smo imeli zunaj. Med sveto mašo smo imeli prvo sveto obhajilo. Po maši pa smo imeli ljubljanski festival, tako da nam ni bilo dolgočas. Čas je hitro minil in že smo morali domov. Ustavili smo se tudi na Trojanah. Tam smo si kupili krofe. Veliko smo tudi peli. Zmolili smo tudi večerno molitev in srečno prispeli nazaj domov.

Hvala vsem organizatorjem, ki so pripravili to prireditev.

Marija Matijević iz Radeljske skupine

“LU KE, RADIVASIMAMO!”

Škof A. Jamnik

Naša skupina Vil Brezmadežna Brežice smo se slovesnosti na Brezjah ob 40 letnici za etka delovanja gibanja Vera in luč v Sloveniji udeležili v manjšem številu, vendar kljub temu nekaj prispevali.

Z nami je bil naš duhovni vodja upokojeni gospod župnik Milan Kšela. Kljub rahlemu zdravju je somaševal pri lučarski sveti maši. Na sliki ga vidimo v procesiji v družbi dolgoletnega prijatelja lučarja, g. Marka iz Novega mesta (slika 1). V procesiji vidimo tudi našega zvestega ministranta Draga Klavžarja. Njega pa itak poznate mnogi lučarji po Sloveniji, saj se vsako leto udeležuje poletnih duhovnih tednov, pa tudi v Lučarski maši napiše. Za to slovesno sv. mašo je oblekel krasno ministrantsko obleko in bele rokavice (slika 2). Saj vemo, da tisti ministranti, ki običajno držijo škofovsko kapo ali palico, morajo imeti bele rokavice. Drago se je lepo poravnal pri oltarju tudi ob bratu Juriju Štravsju (slika 3). Rodno sestro lučarko Mariko, go. Zvonko, vidimo na sliki, ko je sodelovala pri uvodnem napisu: Hvala Ti Jezus, ker si se nas... drži luč (slika 4).

Z nami sta bili tudi od vsega začetka naše Vil prijateljici lučarski sestri frančiškanki Veronika in Maristela, ki sta z navdušenjem in molitvami spremljali dogajanje.

Ob zaključku sv. maše je go. škof razdelil darilca iz Lurda: kipec lurške Marije in stekleni kotiček blagoslovljene vode (slika 5). Za našo skupino je to prevzela ga. Majda Klavžar. Na sliki vidimo Draga, kako jo je go. škofu veselo predstavil: “To je moja mami!” (slika 6).

V baziliki smo se klečali pred podobo Marije Pomagaj s tiho molitvijo zahvalili naši nebeški Materi za vse dobro in lepo, kar prejemo v življenju in s prošnjami za pomoč in varstvo v prihodnje za nas in naše domače (slika 7).

V soboto, drugega septembra 2023, je bil na Brezjah velik dan za nas lučarje. **To je bil dan, ki ga je naredil Gospod!**

Globoko se strinjamo z mislijo zapisano na naslovnici tednika Družine: **Lučarke razsvetljujejo temo današnjega časa.**

Ana Vodeb, Vil Brezmadežna, Brežice

PRAZNOVANJE NA BREZJAH

Mengeški lu karji smo se z velikim veseljem udeležili romanja k Mariji Pomagaj na Brezje. Na avtobusu nas je bilo 28 in še nekaj osebnih avtomobilov.

Že pred sv. mašo smo imeli veliko asa, da smo lahko pozdravili Marijo in pomolili v njeni baziliki. Ogledali smo si tudi velike plakate s fotografijami, ki jih je pripravil g. Janez Vrhovnik. Vse od davnega 2002. leta pa do današnjega dne so prikazale naša mese na sre anja in romanja doma in v tujino.

Sv. maša je trajala dve uri in vsi smo navdušeno sodelovali, posebno lu ke. Sv. mašo je daroval naš lu karski škof g. Jamnik s somaševanjem velikega števila duhovnikov.

G. škof se je med pridigo pomešal kar med nas lu karje, kar je bilo zelo prisr no, prav tako tudi br. Jurij Štravs, naš narodni duhovni asistent. Po sv. maši smo se še telesno okrep ali in veselo pogovarjali. S pogovorom nismo znali prenehati niti med pri etkom lu karskega festivala. To pa ni motilo naših prijateljev lu karjev s Hrvaške, ki so se prvi predstavili na festivalu. Ostale skupine smo se lepo razvrstile za njimi. Vse skupine so imele glasbene nastope, razen nas Mengšanov, ki smo zapeli in zaplesali na pesem Marko ska e. Posebno prisr no je bilo, ker so bile lu ke Lucija, Mojca in Dušan oble eni v narodne noše in poživile naš program.

Romarjev nas je bilo zelo veliko, menda okrog 800, samo lu k naj bi bilo zagotovo ve kot 300. Naše prisr ne lu ke so nam bile ves as romanja v veliko veselje, spodbudo, svetile so nam s svojo prisr nostjo, posebno na festivalu. e ne bi bilo naših lu k, bi bila Cerkev zelo osiromašena, ker nas lu ke preprosto vodijo k Bogu. Hvala vam, naše lu ke!

Po celodnevem programu smo se polni lepih vtisov navdušeni in s hvaležnostjo vra ali domov. Bogu in Mariji hvala, prav tako tudi organizatorjem za tako lep duhovno bogat dan.

S. Majda Habjan, Mengeška skupina

VESELIMO SE, KRISTJANI, DANES PRI MARIJI ZBRANI!

Veselimo se kristjani, je odmevalo v naših srcih 2. septembra, ko smo tudi lani Vil Šentjur poromali k Marji Pomagaj na Brezje, da bi skupaj z ostalimi skupinami Vil slovesno obhajali 40. obletnico Vil v Sloveniji.

Že v mesecu maju in juniju smo na našem srečanju Vil povprašali v skupini, kdo bo šel na to pot. Bilo je kar nekaj takšnih, ki so dvignili roko ter s tem potrdili romanje na Brezje. Za vse podrobnosti glede romanja smo jim obljubili, da jih bomo o tem še obvestili po pošti. To obljubo sem v začetku avgusta tudi izpolnil.

Vso organizacijo glede prevoza ali z avtom ali z avtobusom je usklajevala naša Sonja, ki je s svojimi klici po telefonu reševala in poiskala avtobusni prevoz. Saj včasih je res lažje odpotovati kar z osebnimi avtomobili, ni pa isto kot z avtobusom. Ko se na pot odpeljemo z avtobusom, lahko vsi skupaj kaj zmolimo ali celo zapojemo, vsi v skupini pa so lahko bolj sproščeni, saj ni nikomur treba biti pozoren na promet, ker imamo zato voznika, ki naš avtobus varno vozi proti cilju. V osebni avtu pa je za brezskrbnost prikrajšan vsaj voznik tega avta. Upam, da je bilo vsem na avtobusu prijetno in udobno. Po ne vem koliko klicih je Sonja le izluščila informacijo, koliko nas bo romalo na Brezje ter kolikšen avtobus mora naročiti. Sonja hvala ti za vse klice in vso skrb ter organizacijo. Nebo je nakazovalo, da bo danes lep, kar vroč dan. In se se po jutru res dan pozna, potem je ta slovenski izrek tudi tokrat obveljal za pravi.

Po prihodu na Brezje smo se skupaj napotili pred baziliko Marije Pomagaj, kjer smo se srečali z mnogimi znanimi obrazi. Vse je bilo v znamenju velikega veselja. Mnogi smo se že pred mašo in tudi po njej podali tudi v cerkev, kjer smo pred podobo Marije Pomagaj kaj zmolili, jo prosili, se ji za kaj zahvalili ali pa preprosto želeli biti v njeni bližini.

Na prostoru pred cerkvijo nas je že pričakal zelo velik šotor z lepo postavljenimi stoli, kjer smo si za kar nekaj ur ustvarili svoj kraj

po itka, predvsem za noge. V velikem pri akovanju smo akali na za etek sv. maše, katero je vodil lu karski škof dr. Anton Jamnik, ki je s svojo pridigo lepo nagovoril vse prisotne. Maša je trajala kar uro in pol, vendar je minila hitro, kot da je trajala samo slabo uro.

Po maši je bil še glasbeni koncert skupine, katere lan je tudi Damijan Mlinari . Mi smo se pa mastili z dobrotami, ki so jih pripravile pridne roke lanov lu karskih skupin ter z zelo dobro potico, ki jo je priskrbel g. škof Anton Jamnik, kar 200 kg je je bilo in za vse jo je bilo dovolj.

Da je bil to res lu karski praznik, je bilo videti na obrazih vseh prisotnih lu k in njihovih prijateljev.

Po sveti maši si je g. škof Jamnik vzel kar nekaj asa še za šentjurske lu karje, z njimi poklepetal ter pripomogel da je naša gasilska fotografija skupaj z njim uspela. Zelo smo bili veseli njegovega druženja z nami.

Rad bi se zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je to praznovanje potekalo lepo in v duhu lu k.

Tudi vsem lu kam bi se ob tej priliki rad še enkrat zahvalil, pri pomo i izvedbe oživljanja evangelija, saj ste pridno dvigali rke v napis HVALA TI, JEZUS, KER SI SE NAM RAZODEL.

Bogu pa velja še posebna zahvala, ker smo tudi šentjurski lu karji smeli in mogli biti del tega praznovanja.

Zdravko Fidler,
Vil Šentjur

VERA IN LU BELA KRAJINA NA ROMANJU

Še vedno živijo v nas spomini na vseslovensko romanje Vere in lu i na Brezje in na lu karski festival ob praznovanju 40 letnice delovanja gibanja Vera in lu v Sloveniji.

Naše lu ke, njihovi svojci, prijatelji, viniški župnik Tone in rnomaljski župnik Janez smo se 2. septembra zjutraj z avtobusom odpeljali iz rnomlja proti Brezjam. Med potjo do Novega mesta smo imeli pevsko vajo za nastop naše skupine na festivalu po sv. maši. Lepo smo se nau ili pesem Iz Bele krajine prihajamo, ki jo je spesnila naša Andreja.

V Novem mestu so se nam pridružili novomeški lu karji s p. Markom Novakom. Polni pri akovanj smo priromali na Brezje. Najprej smo bili postreženi z zelo dobro orehovo potico, ki jo je za vse nas priskrbel škof Jamnik. Veliko je bilo tudi drugega zelo lepega in okusnega peciva ter dovolj vode za vse.

Na prostoru pred cerkvijo je bila sv. maša, ki jo je ob somaševanju številnih duhovnikov daroval lu karski škof gospod Anton Jamnik. Med ministranti je bil tudi naš Peter.

Po sv. maši smo obiskali baziliko Marije pomagaj in pozdravili brezjansko Marijo v njeni kapeli. V vsakem med nami smo zaznali svetel plamen, ki smo ga prenesli na vse belokranjske župnije.

Cvetka, Vil Bela krajina

PO ROMANJU MENGEŠKE SKUPINE NA BREZJE OB 40 LETNICI VERE IN LUČI V SLOVENIJI

Še vedno odzvanja v ušesih: “Drage lučke, ve ste srce naših srečanj. Bog vas ima rad.”

Prav gotovo niste božja napaka, saj Bog ne dela napak. Ste božje sporočilo nam vsem: s srcem zaznavate vse skrivnosti, s svojo iskrenostjo z njimi seznanjate vse nas, učite nas, kaj je prava ljubezen, kaj je otroška predanost Bogu Očetu, veselite se življenja. Na skupnem romanju smo zaznali veliko ljubezni: loveške in božje.

Naš Franci je to iskreno povedal: “Tako mi je lepo.” In potem je od vsega lepega kar obnemogel.

Res nam je bilo nebeško lepo.

Hvala vsem organizatorjem za ves trud.

Momila me je nagovorila navzočnost vseh duhovnikov, s škofom Jamnikom na čelu. Hvala Bogu za vas: za vašo pripravljenost, odprtost, sprejemanje.

Starši naših lučk: v mojih očeh ste heroji. Polni ljubezni, poguma, zaupanja. Vaša vloga nikakor ni lahka, a me nagovarjate s svojo predanostjo, ljubeznijo in vztrajnostjo pri nošenju vašega križa.

Vera in luč je božji dar. Je božji odgovor na stiske lučarskih staršev. Je pomoč pri vključevanju oseb s posebnimi darovi v občestvo Cerkve.

V Vera in luč smo po božji milosti in Njegovem narečju poklicani. Tudi z vsemi našimi darovi. Vsak na svoj način.

Božja pota so skrivnostna in nedovita. On že ve.....

Meni je Vera in luč pomagala pri osebni rasti. Oblikovala me je v osebo, polno veselja, ljubezni in hvaležnosti.

Sveti Duh res nedovito vodi naše življenje, če se mu le pustimo voditi.

Meta Matzele, prijateljica

V ponos so nam bili Lucija, Mojca in Dušan v narodnih nošah.

Tudi naši prijatelji iz Hrvaške Vil so praznovali z nami

ŠE NEKAJ ODZIVOV ROMARJEV IZ NAŠE SKUPINE

Bilo je lepo. Ob utek povezanosti in preprostosti je nepozaben! Še vedno nam je toplo pri srcih. Hvala prav vsakemu za droben kamen ek v mozaiku. Kako udovit in nepozaben dogodek smo skupaj ustvarili.

Marta Hern i , mama

Dan je bil res lep in duhovno bogat. Vsak se je trudil po najboljših mo eh, da so naše lu ke skupaj z nami zasijale v najboljši meri. Nepopisno je bilo veselje Lucije, Mojce in Dušana, ki so nastopili v narodnih nošah pri naši to ki na festivalu. To njihovo veselje je bilo prav nalezljivo.

Slavka Kosec, voditeljica

Mo no sem doživljala, kako je bilo to lu karsko romanje k Mariji Pomagaj na Brezje v veliko veselje vsem lu karjem. Množica zbranih z vseh vetrov, celo iz Hrvaške, navzo nost lu karskega škofa g. Antona Jamnika, njegova preprostost in doma nost nas je navdušila. Navdaja me res velika hvaležnost do vseh organizatorjev, ki so nam pripravili ta dan - g. Janezu Vrhovniku za vse fotografije preteklih let z naših sre anj in vsem, ki ste v ozadju veliko delali v pripravah. Hvala vam.

In festival, bogat in lep. Naš prispevek me je navdušil. V velik ponos so nam bili Lucija, Mojca in Dušan v narodnih nošah.

Bogu hvala za vse in udovit son en dan.

Sestra usmiljenka Majda Habjan

Sama sem doživljala to sre anje globoko, kot da se poznamo z vsemi lu kami. Vse je bilo tako preprosto in prisr no. Navdušenost, duhovnost, vsaka izre ena beseda kapucina brata Jurija, je posegla v srca vseh - lu k, staršev, prijateljev...

Da "Slavim te O e nebes in zemlje, da si to prikriš modrim in razodel malim..."

Sestra usmiljenka Bernarda Tr ek

SRE ANJEVERAINLU VTOLMINU

Nedelja, 16.9.2023

Res dolgo nismo bili skupaj, zato nas je to sre anje spet spomnilo, da smo družina.

Na tabli so bile razobešene različne slike: jaslice z napisom BETLEHEM, iskanje MAJHNOSTI ter slike svetnikov, ki godujejo v septembru. Jezus je u itelj majhnosti, svetniki pa spodbuda, da tudi mi stopimo na to pot, ki je pot svetosti.

Z nami je bil g. Vasjan Kecojevi , naš duhovnik in letošnji srebrnomašnik. Vse je bilo v znamenju te obletnice: oln in ob njem male bar ice, lesen krožnik z vdolano podobo Dobrega pastirja, število 25 ter prižgana sve a s simbolom Vere in lu i. Ja, dišalo je po prazniku.

Ko so vse lu ke, vidno sre ne, prišle od spovedi, ko smo odmolili desetko rožnega venca in so zvon ki naznanili za etek svete maše, sta pristopila mašnika. Zapeli smo Prižgimo si lu ke, malo kasneje pa Vera in lu prinaša Jezusa med nas...

G. Vasjan nam je pri pridigi lepo povedal, da število 25 ne oznanja samo njegovega jubileja, temve nas spomni na obisk angela pri Mariji, na boži . Vse je tako lepo povezano. In vse kli e k zahvaljevanju za velike milosti. G. Silvester pa je povedal pomenljive besede, ki jih izre e duhovnik ob posve enju in potem vsak dan znova: "Tukaj sem." V dobrem in slabem.

Po veroizpovedi so se usule prošnje k O etu, saj mu kot skupnost že dolgo nismo ni povedali. Pri obhajilu smo poklicali Pridi, pridi, U itelj, saj pripravljeni smo že, slišal si naše klice, dom tvoj naše bo srce. S pesmico Ti naša Mati ljubljena pa smo nagovorili Marijo ob zaklju ku. Njo, ki pozna Betlehem, Nazaret, Golgoto in prazen grob.

Ojoj, koliko rojstnih dni se je nabralo! Zapeli smo, zaploskali. Darinka pa vsakega obdarila z izbranimi darili. Srebrnomašnika seveda še s posebnim.

In potem je sledil hladni bife, aj, kava. Doma e in prijetno je bilo.

Srebrnomašnik nam je podaril priponko z napisom 25 ter lurško podobico.

Še Angel ka smo zapeli in prejeli blagoslov, ki nas bo povezoval do naslednjega sre anja. Slavje vere, slavje lu i!

Tolminska skupina

SODELOVANJE LU K PRI FATIMSKIH SLOVESNOSTIH V STI NI

Lu ke iz naše skupine so v minulih mesecih z lu karskim rožnim vencem sodelovale pri vseh fatimskih slovesnostih v Sti ni. Lu karska sre anja ob Fatimski Mariji je organizirala prijateljica Mojca Kastelic.

Hvaležne lu ke

Lu ki Ivan in Janko
s prijateljicama Marijo in Lojzko

Pri Fatimski Mariji
lu ka Sara Gantar

Pri Fatimski Mariji
lu ke Ivan, Jože, Janko in Sara G.
z Marijo in Veroniko

Pri Fatimski Mariji
lu ki Ivan in Igor

Pri Fatimski Mariji lu ke Ivan,
Jože, Janko z Marijo in Mojco

Pri Fatimski Mariji lu ke Ivan,
Jože, Janko in Sara M. z Marijo

Na formaciji v Sti ni lu ka
Sara M. z mamó Marjetko in
prijateljico Marinko

PRIPRAVA NA PRVO OBHAJILO PRI SVETI MAGDALENI

Na zadnjem sreanju Vere in lu je Nives dala idejo, da bi naši dve lu ki Gal in Rok, ki že nekaj asa obiskujeta našo skupino, na vseslovenskem romanju, 2. septembra, ob 40 letnici Vere in lu i na Brezjah prejela prvo sveto obhajilo. Ideja je naletela na plodna tla, saj se je s tem strinjala Kristina Mlinari, ki skupaj s svojim možem Damijanom vodi Slovensko provinco Vil. Povezala se je z narodnim duhovnim asistentom br. Jurijem Štravsom. Tako smo se pripravljalnega sreanja poleg družine Mlinari in br. Jurija udeležili še obe družini in p. France kot duhovni asistent naše skupine in jaz kot koordinator le te. Prisotni del provincialnega sveta me je zadolžil, da vodim priprave skupaj s p. Francetom. Obe lu ki imata avtisti no motnjo, kar je pomenilo poseben izziv za pripravo, saj je potrebno vklju iti vsa razpoložljiva sredstva: pobarvanke, video predstavitve, PowerPoint predstavitev in podobno. Uporabil sem pametno tablo v dvorani in tako, kolikor je mogo e, nazorno.

Imeli smo šest sreanj: pripravljalno, nato štiri tematska in zaklju no tri dni pred prejemom zakramenta. Potekala so v asu po itnic, ob etrtkih zve er. V prvi temi sem predstavil Jezusovo življenje in delovanje, druga tema je bila sveta maša, tretja sveta spoved in etrta sveto obhajilo. Tako sem poskušal lu kama in njihovim staršem ter drugim ob asnim gostom približati pomen svetih zakramentov. Sodelovanje je bilo zelo dobro in tudi lu ki sta dobro sodelovali. Starši so zelo verni, kar je zelo pripomoglo, da so priprave bile dobre. Bogu sem hvaležen za dar naših lu k, hvaležen sem, da bosta smela prejeti v svoje srce najve ji dar Božje ljubezni, samega Jezusa.

Najju vodi in varuje skozi življenje.

Jože on, Magdalenska skupina

IZLET NA SVETO GORO

V sredo, 09.08. 2023, sva se s prijateljico z avtom peljale na Sveto goro. Ko sva prišle na Sveto goro, sva šli na kavo in potem sva šli k sveti maši. Po sveti maši sva šli do sv. Fran iška. Ko sva bile pri kipu sv. Fran iška, je od tam lep razgled do morja. Pri kipu sv. Fran iška se na eno stran vidi na Novo Gorico, na drugo stran pa na Trnovsko planoto. Na Sveti Gori sva preživeli lep popoldan. Uživali sva na Sveti gori.

Svetogorska Marija in
sv. Fran išek prosita za nas,
za vse, ki so zdaj v poplavih
doživeli škodo in ostali brez doma.

Alenka argo, Tolminska skupina

POHOD ZA ŽIVLJENJE

Zakaj sem tukaj? Ker je življenje zakon.

Sem mama 15 letne Ane z motnjo v razvoju. Ana je najin drugi otrok od štirih.

Sprejeti otroka, ki je drugačen, je izziv, je pot, ki traja celo življenje. Največji problem je mišljenje, da bi bil otrok srečen brez te motnje, da bi bil "normalen". Ko sprejmeš otroka v njegovi drugačnosti, on lahko zaživi svoje življenje.

Osebe z motnjo v razvoju - tiste, ki niso napaka v sistemu, ampak dejansko ogledalo/vodilo kaj je v življenju pomembno. Naše tiste, ki se veselijo življenja, kot se ga mi ne znamo. Njihov obutek za bližnjega, njihova srčnost, njihovo veselje je nalezljivo. Če jih spustimo blizu, lahko spremenijo naše življenje, upoštevajmo naše hitenje, postavijo srce na pravo mesto.

Danes nam govorijo, da se lahko sam odločim, kaj boš, da si lahko drugačen, da se tako odločim, da moraš pokazati svojo drugačnost. Po drugi strani pa nas silijo, da se včasih nase nosimo "znebimo" potencialno drugačnih otrok.

Zato sem tukaj, da povem, da ti otroci niso napaka, da življenje z njimi ni napaka, da starši, ki smo take otroke sprejeli, nismo naredili napake. Življenje z tistimi, ki zahteva prilagoditve v življenju, daje pa ljubezen, ki je ni mogoče najti drugje. Vsak otrok življenje spremeni, življenje z tistimi, ki ga dostikrat obrne na glavo. Vprašanje pa je ali ga obrne na glavo ali postavi na noge.

Tu sem, da povem, da je splav morda izbira, ni pa rešitev.

Oziroma kot beremo v Sv. Pismu: kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen. Gospod je to naredil in čudovito je v naših obeh.

Ne bojmo se življenja. Življenje je lepo, če živiš, kot ponuja se samo in ne da ga ti spremeniš.

Barbara Dori, mami tiste ke Ane

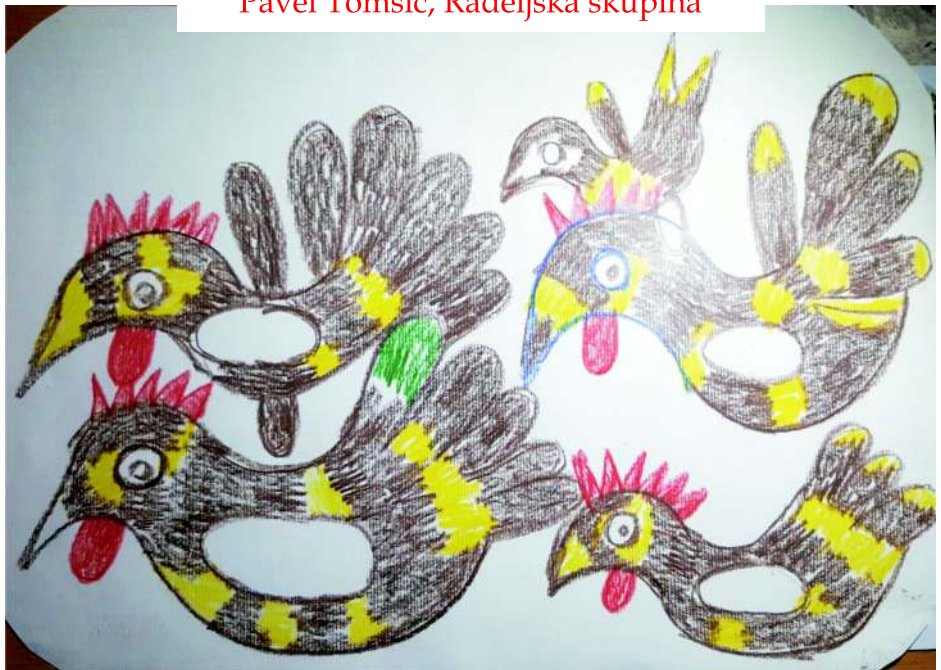

Slovenski lu karji na praznovanju 30 letnice hrvaške Vere in lu i

Pavel Tomšič, Radeljska skupina

NAŠO PEPI SO ANGELI POSPREMILI V NEBESA

16. julija je umrla naša lu ka Jožefa Šraj, ki smo jo klicala Pepi. 21. julija smo jo prijatelji, lani skupine Vera in lu Sti na, pospremili po zadnji poti.

Spoznali smo jo, ko jo je sestra Meta pred 15 leti pripeljala v našo skupino. Bolezen in bole ine ji v življenju niso prizanašale. Njene noge so bile njena najbolj šibka to ka. Že pred 40 leti se je za elo in od takrat je prestala številne amputacije. Odstranjevali so ji prst za prstom na obeh nogah, letos pa tudi ve ji del leve noge. Gnojne rane sobile njena stalnica.

Njena skrbna sestra in skrbnica Meta je potrpežljivo in predano skrbela zanjo z vso skrbnostjo in pozornostjo. Z raznimi dobrotami in pozornostmi jo je crkljala. Imelo jo je neizmerno rada. Tudi mi se ji zahvaljujemo za vsa njena dobra dela in lajšanje njenih tegob.

Kljub konstantnim bole inam se je znala tudi poveseliti. Rada se je pohvalila z dobrotami, ki ji jih je pripravila njena sestra Meta, in pripovedovala o svojih dogodivš inah. Veselila se je praznovanj, posebej za svoj rojstni dan. Kot vse lu ke, se je vsako leto veselila obiska sv. Miklavža in njegovih daril. Pristr no se je razveselila vseh lu karskih pozornosti.

S svojo prisotnostjo nam je vedno polepšala skupno popoldne ob sobotnih sre anjih. Tako je bilo tudi prejšnji mesec, ko se nam je po hudi bolezni po dolgem asu še zadnji pridružila v juniju in sodelovala pri pripravah na naše letošnje vseslovensko romanje na Brezje ob 40-letnici slovenske Vere in lu i.

Zdaj se je bomo še posebej spomnili v naših molitvah. Hvaležni smo, da smo imeli priložnost družiti se z njo. Pustila nam je dragocene spomine, ki nas u ijo živeti naprej. Vsi jo bomo zelo pogrešali.

Skupina Vil Sti na

Pepi za 67. rojstni dan,
novembra 2022

Pepi s prijateljico Lojzko na
junijskem sre anju 2023

Zahvala Pepine sestre
in skrbnice Mete:

Dragi moji lu karji,
hvala vam za vse, kar
ste naredili za mojo
Pepi. Vsem iskrena
hvala za slovo in za
besede ob slovesu.
Zdaj bo iz nebes pazila
na vse nas in nas
akala.

POSLOVILISMO SE OD DARKA CIJANA

V etrtek, 20. julija, smo se v doma em Mirnu poslovili od našega dragega Darka Cijana.

Stvarnik nebes in zemlje ga je na svet poslal 5. februarja 1955 in ga izro il v varstvo mami Ivanki in o etu Francu. Ob rojstvu je bil Darko slaboten otrok, ki mu hrbtnica ni najbolje služila. Veliko asa je preživel po bolnišnicah in na rehabilitacijah, da bi lahko shodil. Bil je velik borec. Uspelo mu je, da se je s pomo jo zdravstvenih delavcev in staršev trdno postavil na noge.

Osnovno šolo je obiskoval v Mirnu. Njegovi sošolci se ga spominjajo kot plahega in redkobesednega fanta. Odrasel je v postavnega mladeni a.

Njegova ljubljena prijateljica je bila kitara, na katero je ob razli nih priložnostih rad zaigral. Prepeval je narodne in cerkvene pesmi. Sodeloval je tudi v skupinah glasbeno nadarjenih.

Darko je svojo delovno dobo odslužil v treh razli nih podjetjih – Iztoku, Cicibanu in v Meblu. Tudi po upokojitvi je bil delaven. Priu il se je razli nih ro nih in obrtniških del. Vedno je imel na rte, ki jih je želel izpeljati sam in po svoje.

Svoje družine ni imel, zato je sam skrbel za dom in gospodinjstvo. V veliko veselje mu je bilo delo na vrtu in v sadovnjaku. Rad je prisko il na pomo sosedom pri hišnih opravilih in pri delu na polju. Delo in glasba sta oblikovala njegovo življenje in zapolnjevala praznino.

Redno je sodeloval pri nedeljskih in prazni nih svetih mašah na Mirenskem gradu, rad je prepeval in po maši pospravil oltar in pogasil sve e.

Pred sedmimi leti se je pridružil Goriški skupini Vera in lu . Rad je prihajal na sre anja, vedno v spremstvu svoje kitare. V naši družbi je bil zadovoljen, eprav zelo zadržan in tih. Ko si z njim spregovoril besedo, mu je v o eh zagorel plamen hvaležnosti, na ustih pa zaigral nežen nasmeh. Rad je bil v naši družbi. Petje na naših druženjih in pri sveti maši je spremljal na kitari.

V za etku tega leta smo opazili, da se je Darko pogreznil v svoj svet in se zaprl sam vase. Zaznali smo popuš anje njegovih psihofizi nih sposobnosti, ki so bile vedno bolj opazne in zaskrbnju je. Zato je bil marca sprejet na zdravljenje v psihiatri no bolnišnico. Zdravljenje je nadaljeval v splošni bolnici Šempeter.

Med zdravljenjem smo ga spremljali ne ak Danijel z ženo Ton ko, sestre usmiljenke z Mirenskega gradu, Darkovi sosedje, lani župnijske Karitas in lani Goriške skupine VIL.

Upali smo, da bodo zdravniki zanj našli rešitev in mu pomagali. Vendar so bila njihova prizadevanja zaman. Tudi strokovna znanost ni našla odgovora in pojasnila za njegovo skrivnostno stanje.

V asu hospitalizacije mu je bilo dvakrat podeljeno bolniško maziljenje. Zadnja dva meseca je njegovo telo obmirovalo in ob obiskih nismo utili nobenega odziva. Bil je nenavadno miren in popolnoma odmaknjen od življenja, ki se je odvijalo okoli njega. Videti je bilo, kot bi se njegovo telo že poslovilo od zemeljskega življenja in je njegova duša že uživala ob skorajšnjem snidenju s Stvarnikom.

V soboto, 15. julija, je za vedno zaspal. Za seboj je pustil spomine na skupaj preživete trenutke in nepreštevne skladbe, s katerimi je na sre anjih spremljal naše petje.

Dragi Darko, na naših sre anjih se bomo v molitvi in s pesmijo spomnili nate. Tvoja neumrljiva duša bo ostala z nami, ko nam boš prisluhnil v svojem ve nem domu pri Bogu. Uživaj blaženi mir v naro ju ve nosti.

Sestra Ancila in Eda Pe enko,
Goriška Vil

MARIJANA KRALJ

V soboto, 2. septembra, ko smo se mnogi odpravili na veliko lu karsko praznovanje na Brezje, se je naša zvesta lu karska mama, ga. Marija Ana Kralj, odpravila na ve no praznovanje h Gospodu. Mama lu ke Boža. Mnogo let sta vedno z veseljem prihajala na sre anja, se udeleževala duhovno-po itniških tednov ter romanj in že spraševala, "kam bomo šli pa naslednji ?"

Ko so Vam že pojenjale mo i, sta se oba z Božom preselila v dom upokojencev. Še sta ob asno prihajala na sre anja, sre evali smo se tudi, ko sta se sprehajala ob vznožju prelepega zelenega Bo a ...

Naše naslednje skupno sre anje z Vami, ga. Marija, bo pri Jezusu. Ta as pa vas naprošamo, da prosite Jezusa v nebesih za svojega sina Boža in za vse nas, polj anske lu karje. Hvala, da ste bili del naše skupine.

Valerija, Vera in lu Polj ane

OBVESTILA

Dragi lu karji,
tudi letos bo potekalo novoletno praznovanje v Kan evcih v asu
od 28.12.2023 do 1.1.2024.

Prijave sprejema Ivanka Venišnik na e-mail:
ivanka.venisnik1@gmail.com

Vabljeni!

Duhovne vaje v Kan evcih bodo potekale tudi v letu 2024, in sicer
od 23. do 25. februarja 2024.

Podrobnosti bodo objavljene v naslednji Lu ki.

LUČKA - glasilo gibanja Vera in luč
Izhaja štiri krat letno
Spletna stran: www.rkc.si/verainluc
Odgovorna: koordinatorica province Maruša Horvat
e-pošta: marusa.horvat@gmail.com

Ureja in oblikuje Danica Knuplež, Malečnik 231, 2229 Malečnik
e-pošta: danica.knuplez@gmail.com
tel.: 031 723 475
Tiska Tiskarna Črnčec, Pirnatova 20, 2000 Maribor

Prispevke za glasilo nakažite na račun
Društvo Vera in luč, Poljanska 5, 1000 Ljubljana
SI56-0201-0025-9607-080 (odprt pri NLB Ljubljana)

